

Magdalena vítol!

Pep Castellano / Calo

Anem
de
festa

Hui comencen les festes de la Magdalena i crec que seran un rotllo i que no m'agradaran molt. Perquè no sóc de Castelló i no tinc amics. Ma mare diu que hem d'estar contentes perquè li han donat treball, però jo estic rabiosa per no poder viure al meu poble. Des del balcó veig el cau de la gaiata. Hi ha una colla de xiquets al carrer que no paren de tirar coets. Tampoc m'agraden! L'única cosa que m'agrada de les festes és la falda de castellanera. I no en tinc. Hi ha una xiqueta que en porta. Corre fugint dels coets i pega voltes, i la seua falda vola.

Arramble l'armari de ma mare. Trac totes les faldes que té.
Me les emprove i les faig volar. N'hi ha unes de quadres que
són divertides i roden. Però no volen prou. Ma mare m'ha
enxampat amb l'escampada i m'obliga a replegar.

–En acabant, podré baixar a jugar al carrer?

–Sí, però... –sempre diu: «sí, però»–. Lleva't les faldes!

–Xa!

–Ni xa, ni xe! I agafa Tot i el passeges, de pas.

Tot és el meu gos.

